

Mál nr. 467/2025

Nafn málskotsaðila (M)

Nafn varnaraðila (V)

Heiti vátryggingar: Fjölskyldutrygging.

Gildissvið vátryggingar. Sönnun.

Gögn.

1. Málskot móttakið 10. desember 2025 ásamt fylgiskjali.
2. Bréf V dags. 20. desember 2025 ásamt fylgiskjöllum.
3. Viðbótarathugasemdir M dags. 10. mars 2026.
4. Viðbótarathugasemdir V dags. 17. mars 2026.

Málsatvik.

Samkvæmt fyrirbyggjandi tjónstilkynningu sem M sendi V hinn 6. mars 2025 urðu hann og eiginkona hans, X, þess vör nokkru áður að hringur í eigu hennar var tapaður. Í tjónstilkynningunni kemur fram að þau hafi leitað hans alls staðar á heimili sínu án árangurs og fari þau því fram á bæt看 úr innbúskaskótryggingarlið fjölskyldutryggingar sinnar. Hringurinn hafi kostað 270.000 kr. á kaupdegi en áætlað verðmæti hans nú sé um 550.000 kr.

Í málskoti kemur fram að V hafi hafnað bótakröfu M á grundvelli þess að tryggingin bæti ekki tjón sem rekja megi til þess að „tryggður munur er mislagður, gleymist, týnist eða skilinn eftir á almannafæri.“ M fellir sig ekki við það enda telji þau hjónin að hringurinn hafi tapast á heimili þeirra sem sé ekki á „almannafæri.“

Í bréfi V kemur fram að af fyrirbyggjandi tjónstilkynningu megi ráða að hringurinn hafi tapast á heimili M og X við það að vera mislagður, gleymast eða týnast og falli því tap hans undir fyrrgreint undanþáguákvæði skilmála vátryggingarinnar. „Almannafæri“ eigi aðeins við um þá muni sem „skildir eru eftir“, en undanþágan taki jafnframt til muna sem eru mislagðir, gleymast eða týnast annars staðar. Í skilmála vátryggingarinnar komi þá fram að hún bæti tjón sem eigi rætur sínar að rekja til skyndilegra og ófyrirsjáanlegra utanaðkomandi atvika. Ekkert bendi til þess að tap hringsins hafi komið til af slíkum orsökum. Jafnvel þó svo væri félli tjónið eftir sem áður undir undanþáguákvæðið. Þess utan hafi engin verðmöt, kvittanir, ljósmyndir eða annað er varði umræddan hring og mögulegt verðmæti hans verið lögð fram og séu því engar forsendur til þess að taka afstöðu til verðmætis hans.

Í viðbótarathugasemdum M er áréttað að heimili þeirra hjóna geti augljóslega ekki talist til almannafæris. Eðlileg orðalagstúlkun á umræddu undanþáguákvæði skilmálans bendi til þess að staðarliðurinn „á almannafæri“ taki til allra þeirra atvika sem talin eru upp. Þar sem hringurinn hafi týnst á einkaheimili geti umrætt ákvæði því ekki átt við. Undanþáguákvæði beri þá að túlka þröngt og allan vafa um túlkun einhliða samins skilmála verði að skýra neytanda í hag. Það hvíli á V að sýna fram á að undanþáguákvæði eigi við og slík sönnun hafi ekki tekist. Hvað varði verðmat hringsins þá byggji það á mati skartgripaverslunar sem hljóti að teljast fullnægjandi. Fer M því fram á að nefndin úrskurði um að þau eigi rétt á bótum er samsvari enduröflunarverði samkvæmt því mati. Verði ekki fallist á það er farið fram á úrskurð um bæt看 að mati nefndarinnar, eða kaupverð hringsins framreiknað samkvæmt þróun neysluvísitölu frá kaupdegi til tjónsdags. Er jafnframt farið fram á málskostnað vegna vinnu M við rekstur málsins fyrir nefndinni, að fjárhæð 250.000 kr.

Í viðbótarathugasemdum V eru fyrri athugasemdir þess áréttáðar.

Álit.

Í skilmálum fjölskyldutryggingar M hjá V kemur fram að innbúskaskótrygging, en hún er valkvæð viðbót við fjölskyldutryggingu, bæti tjón sem eigi rætur að rekja til skyndilegra og ófyrirsjáanlegra utanaðkomandi atvika. Það hvílir á M að sýna fram á að hringurinn hafi tapast með slíkum hætti, þ.e. að tjónið falli undir bótasvið vátryggingarinnar. Af gögnum málsins verður ekki ráðið að M telji að eitthvað tiltekið atvik hafi orðið til þess að hringurinn glataðist, heldur verður fremur talið að hann hafi verið mislagður eða týnst, að líkindum á heimili þeirra hjóna. Er hvergi fjallað um tiltekinn atburð í því samhengi, heldur aðeins það að M og X hafi orðið þess vör að hringurinn fannst ekki. Verður þegar af þeirri ástæðu að telja að tap umrædds hrings falli ekki undir bótasvið vátryggingarinnar.

Í umræddum skilmála kemur einnig fram að vátryggingin bæti ekki tjón „sem rekja má til þess að tryggður munur er mislagður, gleymist, týnist eða er skilinn eftir á almannafæri.“ Fallast má á það með M að einkaheimili telst ekki vera á almannafæri. Það er þá einnig rétt að undantekningarákvæði ber að skýra þröngt og það hvílir á V að sýna fram á að skilyrði þess séu uppfyllt. Hins vegar verður að telja að umrætt undanþáguákvæði taki til fjögurra atvika, þ.e. þess þegar munur er mislagður, þegar munur gleymist, þegar hann týnist, eða er skilinn eftir á almannafæri. Verður ákvæðið því ekki túlkað sem svo að „á almannafæri“ taki til alls ákvæðisins, heldur aðeins lokaliðar þess. Vissulega færi þó betur á því að telja umrædd atvik upp með öðrum hætti, svo sem í töluliðum.

Þar sem af gögnum málsins verður ekki annað ráðið en að hringurinn hafi týnst eða verið mislagður á heimili M og X án þess að utanaðkomandi atvik kæmi þar við sögu verður því af öllu framangreindu virtu að hafna kröfu M. Að fenginni þeirri niðurstöðu eru ekki efni til að taka önnur atriði ágreinings aðila til frekari skoðunar.

Niðurstaða.

M á ekki rétt til bóta úr innbúskaskótryggingarlið fjölskyldutryggingar sinnar hjá V.

Reykjavík, 21. apríl 2026.
rafræn undirskrift

Guðmundur Sigurðsson

Hildigunnur Hafsteinsdóttir

Anna Lilja Ragnarsdóttir